Ao. 1859. **No. 117.**

Donderdag **29** September.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 26 September 1859.

Bij Gouvernements resolutie dd. 24 dezer No. 2, is aan B. M. Samson admissie verleend als Kruid- en Geweerverkooper.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1859.

23. Sept. Van de slavin *Maria*, geboren in 1831, dochter van *Martina*, en hare dochter *Mariantje*, geboren in 1859, toebehoorende aan Plantage *Sarah*, district *Coronie*.

» » Van de slavin *Marij 2*, geboren in 1821, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan de Plant. *Picardie*, divisie *beneden Cottica*.

» » Van het slavenkind *Eduard*, geboren in 1858, zoon van *Josina*, toebehoorende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

» » Van den slaaf *Henri*, geboren in 1808, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan C. S. Oldenstam.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Derde Afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.
Post-Kantoor.

Het per de Nederl. Schoener *Transit*, Kapt. J. G. Muller, naar *Curaçao* te verzenden Brievenpakket, zal op Zaturdag den 1n. October, des middags ten 12 ure, worden gesloten.

Paramaribo, den 28 September 1859.

De Ambtenaar tijdelijk belast de Posterij,
E. C. WESENHAGEN.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan dat zich uit de stad en hare omstreken heeft verwijderd:

De slaaf *Andries*, aankomende J. Chandler.

Terwijl sedert 1o. Augustus nog als afwezig zijn opgegeven:

De slavin *Kwassiba*, aankomende S. L. Reever.

De slavin *Antie*, aankomende H. H. Geveke.

De slavin *Louisa*, aankomende den boedel G. F. Lange.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834 G. B. No. 1 vastgesteld.

Paramaribo, den 23 September 1859.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Bij deze wordt ter voorkoming van ongelukken aan het algemeen kennis gegeven, dat ter plaatse waar door de Troepen alhier in garnizoen naar de schijf wordt geschoten, zijnde op een Erf op *Combé* over den Stoomzaagmolen in eene N. N. W. rigting van denzelven, van af den 3den October e. k., telken Maandag van des morgens 5 tot 9 uur, de manschappen van Z. M. Brik *de Sperwer*, in het schieten naar de Schijf zullen worden geoefend, terwijl door de Schutterij van af dien dag telken Maandag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Vrijdag, ter zelfde plaatse die oefeningen zullen worden gehouden, van af des middags *vier* tot *zes* uur.

Paramaribo, den 28 September 1859.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen waarnaar de Uitgaande Regten zullen worden geheven der gedurende het *Vierde kwartaal* dezes jaars dezer kolonie uit te voeren navolgende Producten zijn bepaald als: van

Arrowroot en *Gomma*	op *f*	25,00	per 100	pond.
Banannen	» »	—32	»	bos.
Confituren	» »	2,00	»	stoop.
Huiden	» »	13,00	» 100	pond.
Kakao	» »	25,75	» 100	»
Katoen (*schoone*)	» »	34,00	» 100	»
Katoen (*vuile*)	» »	17,00	» 100	»
Koffij (*heele*)	» »	30,00	» 100	»
Koffij (*gebroken*)	» »	20,00	» 100	»
Koorn (*gepeld* in vat.)	» »	6,00	» 100	»
Koorn (*ongepeld*)	» »	4,00	» 600	spier.
Kwassiehout	» »	2,00	» 100	pond.
Melassie	» »	31,00	» 100	gallon de gallon berekend op 6 Am. pinten.
Oranjeschillen	» »	10,00	» 100	pond.
Patattes	op *f*	2,50	per 100	pond.
Pindaas	» »	10,00	» 100	»
Rijst	» »	15,00	» 100	»
Rijst (*ongepeld of in de bast*)	» »	10,00	» 100	»
Rum en *Dram* ter sterkte van 20 graden *hygromete* en daarboven	» »	100,00	per 100 gall de gall. berekend op 6 Amst. p.	
en ter sterkte beneden de 20 graden *hygrometer*	» »	60,00		
Suiker	» »	10,00	per 100	pond.
Toncaboonen	» »	50,00	» 100	»
Vischlijm	» »	30,00	» 100	»

Amsterdamsch gewigt en maat.

Zullende van alle voortbrengselen dezer Kolonie in deze prijsregeling niet opgenomen, bij den Uitvoer het regt worden geheven, volgens eene alsdan te bepalen billijke waarde met uitzondering van *Houtwaren*, welke *vrij* zijn van Uitgaande Regten.

Paramaribo, den 28 September 1859.

De Administrateur van Financien,
A. DE MAN.

Transport.

(13607) Den 14den September 1859. S. C. Gomperts aan M. Benschop Wed P. Simmons van het Erf met al de daaropstaande Gebouwen aan de *Oranje straat*, N. W. La. A No. 114, O. W. La. A No. 86.

Paramaribo, den 26 September 1859.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Transporten.

(13751) Den 27sten September 1859. A. G. van Son in betrekking als waarnemende Commissaris en Secretaris der Particuliere West-Indische Bank aan G. Overeem, D. Flaspöhler en A. van Ravenswaaij ieder voor *een derde* gedeelte in den grond *L'Hermitage* c. a., gelegen aan de *Wanica Straat* en bekend als te behooren tot de divisie *Para*.

Den 28sten. De Exploicteur aan J. B. de Mesquita Jz., van den Houtgrond *Wilhelmina Catharina Frederika* c. a., gelegen aan de rivier *Saramacca*.

Idem. De Wed. C. H. van Wijks geb. Franke aan C. E. Dovids, van den grond *Kindersdeel*, gelegen aan het verlengde pad van *Wanica*.

Paramaribo, den 28 September 1859.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Aan de ingezetenen wordt bekend gemaakt dat te beginnen op Donderdag den 29n. dezer, de algemeene schouwing der **BRANDBLUSCHMIDDELEN** van particulieren zal plaats vinden.

Zij worden daarbij herinnerd, dat elk huis (de zoodanigen bewesten de *Rust en Vrede straat* en aan gene zijde der *Drambrandersgracht* daarvan uitgezonderd) zal moeten zijn voorzien van twee lederen brandemmers en eene goede glazen lantaarn, zoo mede van eene gewone handspuit, dat de brandemmers met witte verf zullen moeten zijn gemerkt met hetzelfde nommer, waarmede de huizen waartoe zij behooren gemerkt zijn, en eindelijk, dat bij die schouwing de brandemmers met water gevuld, op de stoep of voor de deur geplaatst moeten worden met eene goede glazen lantaarn en eene handspuit daarnevens.

Paramaribo, den 26 September 1859.

De Opperbrandmeester,
H. G. ROUX.

NIEUWSTIJDINGEN.

Paramaribo, *den 28 September* 1859.

Met de schoener, *Mathilde*, Kapt. J. C. Pereira, van *Madera*, zijn alhier aangekomen, 30, Portugesche Immigranten, aan de consignatie van den Heer Ths. Green. Naar wij vernemen zullen zij hier worden geëmploijeerd.

(*Vervolg van het* MAIL-NIEUWS.)

Omtrent de Europesche aangelegenheden meldt onze correspondent ons het volgende:

's Hage, 30 Augustus.

De staat van verwarring waarin de Europesche politiek, gedurende geruimen tijd verkeerde, blijft nog altijd voortduren. Ieder die iets tot de algemeene openbaarheid bijdraagt; wil ook iets weten van hetgeen te Zurich tusschen de gevolmagtigden van Frankrijk en Oostenrijk (met medeweten van dien van Sardinie) verhandeld werd; maar de slotsom is, dat niemand het weet. De conferentie is afgeloopen, d. i. de plenipotentiarissen zijn voor het oogenblik uiteengegaan. Voor goed? om nieuwe instructien te halen? om een pleizier reisje te doen? Niemand weet het. De vraag of er een congres van groote Mogendheden zal bijeenkomen, is even onbeslist. De dagbladen vullen dagelijks hunne kolommen met redeneringen en veronderstellingen, die voor de duizendste maal blijken de inkt waarmede ze gedrukt worden, niet waardig te zijn. slechts weinigen maken daarop eene gunstige uitzondering. Er is derhalve geen nieuws. zelfs de loop der gebeurtenissen is arm aan feiten, die algemeene aandacht verdienen.— Uit alles schijnt te blijken dat keizer Napoleon thans het *laisser aller* huldigt en in den onvermijdelijken gang van zaken in Italie den middenweg denkt te vinden, langs welken hij uit het dilemma moet geraken, waarin hij door zijn bekend programma en den vrede van Villa franca geraakt is. Het zal er dan alleen nog maar op aankomen of de Italianen de vrijheid waardig zijn en of zij haar met het zwaard willen veroveren, dan wel of zij slaven zijn, die niets kunnen dan om hulp schreeuwen en in het lommer van palmen en citroenboomen liggen te wachten, tot vreemden hun het dierbaar goed der vrijheid komen aanbieden. In het eerste geval zal het de sympathie van geheel Europa verwerven in het andere zal Europa toezien dat het met schorpioenen in plaats van met rietstokken gegeeseld wordt, onverschillig of het Oostenrijk of een andere staat is, die het de straf toedient.

Men versta mij echter wel, het moet nog blijken welk oordeel over Italie zal geveld moeten worden. Zonder twijfel heeft Napoleon het, door de verjaging der Oostenrijkers, in staat gesteld zich te wapenen en als een man voor de politieke vrijheid op te staan. In burgerlijk opzigt heeft het aan de verwachting beantwoord met een ernst en gematigdheid, die wel in staat zijn om het doel te doen bereiken, maar in een militair opzigt laat Italie behalve Sardinie, nog op zijne daden wachten. Beschouwen wij den stand der zaken. Alles concentreert zich op de vraag, zullen de verdreven vorsten der Midden-Italiaansche staten, in strijd met het volksverlangen, op hunne troonen terugkeeren? Bij den vrede van Villafranca is dit aangenomen, maar er schijnt niet bij bepaald te zijn of men hen al of niet met geweld zal herstellen. Het gemis van deze bepaling is welligt een politieke zet van keizer Napoleon en een misslag van keizer Frans Joseph. Beiden houden een leger in de nabijheid om bij elke eventualiteit gereed te zijn. En wat gebeurt er? Victor Emanuel trekt zijne agenten uit de Midden-staten terug en laat hen aan zich zelven over; maar de opstand is overal georganiseerd en voorloopige regering zijn geconstitueerd. In Toscane hebben even als in Modena, met de grootste kalmte verkiezingen plaats gehad, en zijn constitueerende vergaderingen bijeengekomen. In beide staten heeft men vervolgens met groote bezadigdheid en onwrikbare vastheid, met algemeene stemmen, de dijnastien van Habsburg Lotharingen en Habsburg-Este, voor eeuwig van de troonen vervallen verklaard, en vervolgens, insgelijks met algemeene stemmen het verlangen uitgedrukt, om met Piemont vereenigd te worden en daarmede een ondeelbaar Italiaansch rijk te vormen. Bij dit laatste hebben zich ook Parma en de Pauselijke legatien, met Bologna aan het hoofd, aangesloten. Intusschen bleef eene gewapende tusschenkomst, de voorloopige regeringen, als het zwaard van Damocles boven het hoofd hangen; doch nu komt de burgemeester van Modena, en gaat op audientie bij keizer Napoleon en roept zijne gunst en welwillendheid in voor den nieuwen staat; en wat zegt keizer Napoleon? »dat hij niet gewapend zal tusschenbeide komen om den verstooten vorst te herstellen en ook niet dulden zal dat eene andere mogendheid dat doe." Modena ging nog een stap verder. Het benoemde eene commissie, uit bekwame mannen, welke uit de archieven eene lijst zal opmaken, van de misdaden, verdrukkingen en schandelijke handelingen van de twee laatst geregeerd hebbende hertogen. Deze lijst die schrikbarend zal wezen, zal zij aan alle hoven van Europa zenden en met milde hand wereld kundig maken, — Wat is er nu in een militair opzigt geschied? Garibaldi staat aan het hoofd van het Toskaansche en Modeensche leger; men zegt dat het 40.000 man sterk is. Zijn de berigten waar, dan maakt hij eene beweging naar de Po, omdat men den Hertog van Modena nog altijd het plan toedicht, om, natuurlijk met hulp van Oostenrijk, zijn troon met geweld te hernemen. Ziedaar alles. En waaruit bestaat nog dat leger? Dat het zuiver Italiaansch is mag niet regt in twijfel getrokken worden; evenveel als dat Italie vrij zal worden, als het niet haast Garribaldi eene rei andere helden stellen kan, die goed en bloed geofferd en met het zwaard in de vuist het vaderland van zijne tijrannen zal bevrijd hebben.

— Den 14, 15 en 16den was, wegens den intogt van het Italiaansche leger, te Parijs alles vreugde. Op een banket, hetwelk ter eere van de chefs der verschillende legerkorpsen werd gegeven, hield de keizer de volgende toespraak:

»*Mijne heeren!* De vreugde welk ik gevoel, nu ik mij te midden van de chefs der voornaamste legercorpsen van Italie bevind, zou volkomen zijn, indien zich daaraan niet het leedwezen paarde, dat ik weldra de elementen van zulk eene goed georganiseerde en geduchte magt moet verlaten. Als souverein en als opperbevelhebber zeg ik u dank voor het vertrouwen dat gij in mij, die nog geen leger aangevoerd had, gesteld hebt. Een deel der soldaten keert naar zijne haardsteden terug. Gij zelven zult weer de bezigheden des vredes hervatten. Vergeet niet hetgeen wij gezamenlijk gedaan hebben. Laat ons dikwijls denken aan de hinderpalen, welke wij te boven gekomen zijn, aan de gevaren, welke wij vermeden, aan de onvolmaaktheden welke wij waargenomen hebben. Ook de medaille van Italie zal daaraan herinneren. Indien Frankrijk, aldus eindigde de keizer, zooveel gedaan heeft voor eene bevriende natie, wat zou het dan niet doen voor zijne eigene onafhankelijkheid."

Het spreekt van zelf dat men hier ook tusschen de regels moet lezen. Keizer Napoleon heeft die feesten doen opvolgen door eene algemeene amnestie, die een goeden indruk heeft gemaakt. Over beide zaken wordt in de bladen breedvoerig gesproken. Slechts zij hier gemeld dat de bekende Louis Blanc en Victor Hugo, er tegen geprotesteerd en verklaard hebben niet in Frankrijk terug te zullen keeren, dan *met* de vrijheid. Tot zoolang blijven zij in den vreemde, om daar voor hun vaderland te arbeiden, hetgeen hen op deszelfs bodem aan vervolging zoude bloot stellen.

— De koning van Napels heeft zijne Zwitsers afgedankt. Een groot deel daarvan gaat in Nederlandsch Indische dienst en een ander deel snelt naar de Pauselijke staten, om tegen de veldwinnende revolutie te strijden.

— Tot de versterking van Antwerpen, is door de Belgische Kamer van afgevaardigden besloten. Men schrijft het aan dit plan toe, dat keizer Napoleon een groot leger in het Noorden van Frankrijk bijeen houdt. Dat leger heeft Rijssel tot hoofdplaats en staat onder bevel van den Maarschalk Niel.

De festiviteiten op 14 en 15 Augustus.

Geheel Parijs was den 14den Augustus op de been.

Eene tallooze volksmenigte, bewoog zich langs de straten, niet als gewoonlijk bij ééne openbare feestvertooning, in verschillende bonte groepen, — want daartoe ontbrak het wegens de onoverzienbare schare zelfs op de boulevards en op de pleinen aan ruimte, — maar in ééne enkele massa, waaruit zich naauwelijks hier en daar bij den hoek eener zijstraat een digte drom met alle mogelijke inspanning ontwrong, of even spoedig drong zich een nieuwe volkshoop voorwaarts om de daardoor ontstane ruimte aan te vullen. Reeds met het aanbreken van den dag stond de weg, langs welken de optogt zou plaats hebben, letterlijk vol, terwijl het na zeven ure reeds niet meer mogelijk was aldaar te passeren; ja ten negen ure was het gedrang zoo hevig, dat menigeen niet in staat was zich genoegzaam te bewegen, om bij zijn luid *Vive l'Empereur!* met den hoed of zakdoek te wuiven. En dat was niet bepaaldelijk het gewone straatpubliek, neen ook duizenden uit de beau monde der hoofdstad en van elders wilden zich dien gedwongen toestand gaarne

getroosten, vooral omdat de bewoners dier wijken van hunne bovenramen en balkons partij hadden weten te trekken op eene wijze, waardoor sulk een geliefdkoosd plekje voor de meesten ontoegankelijk was. Naar evenredigheid van de verdieping of van het meer of minder uitzigt waren alle kozijen, eenvoudig tot eene staanplaats, voor 100 tot 200 francs de persoon en tot het gebruik van een geheel kozijn voor 1000 a 2000 francs verhuurd.

Ten 8 ure hadden de regementen der armee van Parijs en de bataillons der nationale garde, waarvan de manschappen ieder een lauwerkrans aan het geweer droegen, zich langs den weg geposteerd.

Te gelijker tijd was de keizer naar de Place de la Bastille, de troepen te gemoet gegaan, waarbij Z. M. met de levendigste toejuiching word begroet. Eenige oogenblikken later stelde Z. M. voorafgegaan van zijne ordonnans-officieren en aides de camp, omgeven door een schitterenden staf, en geëscorteerd door een detachement der cent-gardes, aan het hoofd van den optogt.

Inmiddels had de keizerin zich met den keizerlijken prins naar de Place Vendome begeven, alwaar zij, omgeven door de prinsessen der keizerlijke familie en hofdames plaats nam op het balkon van het gebouw van het ministerie van justitie. Het balkon was voor deze gelegenheid luisterrijk gedecoreerd en prijkte met een troonhemel geheel uit rood fluweel met gouden franjes opgetrokken.

Bij zijne aankomst op de Place Vendome, verscheen de keizer insgelijks op het balkon, om zich voor de woelige volksmenigte te vertoonen, uit wier midden onophoudelijk de kreet opging van: *Leve de Keizer! Leve de Keizerin! Leve de keizerlijke Prins!*

Het is onmogelijk eene juiste beschrijving te geven van het grootsch tooneel, hetwelk daarop de straten bij het defileren der troepen opleverden. Het was of de algemeen opgewekte stemming zich tegen wil en dank bij het passeren van ieder corps lucht moest geven in een langgerekten zegekreet, waarvan de lucht letterlijk daverde, terwijl het langs de bovengevels der huizen onder het zwaaijen van handen en zakdoeken, uit de ramen bloemen, bouquetten en kransen regende. Niet alleen aan de Turcos en Zouaven, die in hun Oostersch costum eene niet onaardige variatie vormden en die reeds zoo zeer in de gunst van het publiek deelden, maar ook aan de jagers van Vincennes, aan de artillerie met hare stukken met getrokken loopen, en aan de dragonders der keizerin viel inzonderheid den levendigsten bijval ten deel. Ook ter eere der maarschalken Regnaud de Saint Jean d'Angely, Baraguey d'Hilliers, Mac Mahon, Canrobert en Niel heeft de volksmenigte zich meer dan eens laten hooren. En toch was die eenparige uitdrukking van het nationaal gevoel nog niets bij de alles doordringende juichtoonen, die zich deden hooren op het gezigt der vaandels, die, in den strijd door de kogels doorboord, als waardige zegeteekens boven de gelederen prijkten. Te midden van dit alles leverde het tevens een aandoenlijk schouwspel op, ook de gekwetsten in de rijen hunner strijdmakkers te zien, terwijl sommigen hunner, bijna te zwak om zich behoorlijk op de been te houden, door hunne opgetogen krijgsbroeders ondersteund, sommigen zelfs half gedragen werden.

Het defileren was ten 3 ure afgeloopen; jammer slechts, dat eene zware regenbui tegen 2 ure, bij het passeren der laatste regementen langs den *Boulevard des Italiens*, het genoegen kwam storen. Zoodra de laatste manschappen waren voorbij getrokken, is de keizer naar de Tuilerien teruggekeerd, terwijl overal langs zijn weg zich op nieuw de kreeten ter zijner eer deden hooren.

De volgende dag werd gelukkig door schooner weder begunstigd, hetwelk te meer genot opleverde, omdat zich des morgens juist het tegendeel deed verwachten.

Des namiddags, tegen het uur van den aanvang der vertooning op de openbare theaters, was er dan ook weder eene ontzaggelijke volksmassa op de been, die zich bijsonder amuseerde met de daarop uitgevoerde spiegelgevechten tusschen Franschen en Chinezen, terwijl de dansen en andere vertooningen op de kleinere publieke tooneelen niet minder in haren smaak vielen. Naauwelijks waren deze afgeloopen, of zij werden vervangen door eene andere soort van nationale vermakelijkheden, namelijk den wedstrijd tusschen de kloeke beklimmers der Cocagne masten, waarbij de mededingers zoo vlug en behendig te werk gingen, dat binnen den tijd van een enkel uur de prijzen reeds onder het gejuich eener onafzienbare menigte naar omlaag waren gebragt. Daarop volgde alweder een ander regt vermakelijk schouwspel, bestaande in het oplaten eener groote luchtballon, waaruit, op het oogenblik dat deze statig naar omhoog zweefde, een regen van bonbons, gebakjes en andere lekkernijen op de duizende hoofden nederdaalde. Nog terwijl het hierdoor veroorzaakt gejoel in volle werking was, drong een talrijk publiek naar de plaats, waar men een heerlijk uitzigt had op den te houden roeiwedstrijd, die niet minder ten algemeenen genoegen afliep dan het ambulante kermis spectakel op de kade d'Orsay. Ten 9 ure werd het volksfeest besloten met het afsteken van een schitterend vuurwerk. Wel is waar, het vochtig weder had op enkele partijen genoegzaam invloed uitgeoefend, om deze niet naar wensch te doen uitvallen, doch dit bepaalde zich toch meest tot de minder voorname afdeelingen van het programma, terwijl de nommers, die bestemd waren om het meest effect te weeg brengen en inzonderheid bij de feestvierende menigte een algemeenen vaderlandschen juichtoon uittelokken, zeer goed uitvielen. Het was een waardig tegenhanger der schitterende illuminatie.

Het spreekt van zelf, dat men thans nu alles is afgeloopen, nog hier en daar enkele bijzonderheden verneemt, die nog niet algemeen bekend waren; zoo was bij het defileren der troepen op de Place Vendome namelijk de aandacht der menigte inzonderheid gevestigd op den keizerlijken prins, die, in den korporaals uniform van de grenadiers der garde op de tribune verschenen, bij de aankomst van Z. M. den keizer den sabel trok, om de voorbijtrekkende manschappen de militaire honneurs te bewijzen, en in die houding bleef staan tot het derde armeekorps de balustrade was gepasseerd. Daar op dat oogenblik eene kleine pause werd gehouden, omdat het vierde corps zich niet onmiddelijk achter de voorafgaande troepen had kunnen aansluiten, maakte de keizer daarvan gebruik, om zijn zoon bij zich op het paard te nemen en een poosje met hem rond te rijden, in het gezigt der juichende volksmenigte, uit welker midden een der gewonde Turcos te voorschijn trad en regelregt op den keizer toestapte, met wien hij zich ongeveer vijf minuten onderhield. De keizer wenkte daarop den maarschalk Mac Mahon, die insgelijks een levendig gesprek met den Turco aanknoopte en dezen eindelijk door eene vriendschappelijke beweging met de hand afscheid gaf.

Welk eene ontzettende drukte er overigens heeft geheerscht, is daaruit af te leiden, dat er eenige uren in den omtrek van Parijs geen rijtuigen te krijgen waren, om de dorpelingen van het dep. der *Seine* naar de hoofdstad over te brengen.

Wat de algemeene feestvreugde ten top voerde was het bekend worden eener

Amnestie.

Werkelijk heeft de keizer der Franschen twee besluiten genomen, die algemeen genoegen geven. Bij het eerste wordt aan alle personen, die wegens staatkundige misdrijven veroordeeld of die het voorwerp van een maatregel van algemeene veiligheid waren, eene volledige amnestie verleend, terwijl bij het tweede besluit alle waarschuwingen aan de dagbladen, hetzij in of buiten de kolonien gerigt, geacht zullen worden als niet te zijn gedaan. Uit eerstgenoemd besluit volgt, dat een groot aantal personen, die hunne straf buiten Frankrijk doorbragten, er vrijelijk en ongestoord mogen terugkeeren, zonder dat eenige waarborg of belofte van hen gevorderd wordt; terwijl het tweede besluit ten gevolge zal hebben, dat de bladen, die reeds waarschuwingen hadden ontvangen, niet langer onder den indruk zullen zijn, dat de openbaarmaking van het een of ander berigt, hetwelk der regering onaangenaam is, hunne opheffing onmiddelijk kan na zich slepen.

De uitvaardiging van het decreet betreffende de algemeene amnestie aan politieke veroordeelden is voorwaar eene der meest beslissende handelingen der regering van keizer Napoleon III. Die amnestie strekt zich ook uit tot dezulken, die begrepen waren in den aanslag van 15 Mei 1848. Ook Blanqui, tot nu toe op Corsica gedetineerd, benevens Raspail, die zich in Belgie ophoudt, Louis Blanc, Albert en een aantal andere geconfineerden zullen dus naar Frankrijk mogen terugkeeren. Hubert had, gelijk men weet, reeds gratie in het dep. des Doubts. Wat de personen betreft, die tengevolge der insurrectioneele beweging van 24 Junij 1848, waren gedeporteerd, ook deze zullen van de amnestie gebruik kunnen maken, even als ook het geval zal zijn met Felix Pyat, Ribeijrolles en andere gedetineerden uit de woelingen van 13 Junij ll., tegen de expeditie te Rome. De kolonel Guinard, die ook daaronder begrepen was, is reeds vroeger na bekomen gratie in zijne functien hersteld.

Het kan niet onbelangrijk geacht worden; hierbij op te merken, dat de decreten na den coup d'état van 2 December 1851 zich uitstrekten tot drie categorien van veroordeelden.

Tot de eerste dezer categorien behoorden zij, die wegens deelneming aan de insurrectie tegen Louis Napoleon, president der republiek, naar Fransch Guiana waren gedeporteerd. Hieronder waren o. a. begrepen de afgevaardigden Marc Dufraisse, Greppo, Miot, Mathé en Richardet. De eerstgenoemde is naar Zurich uitgeweken en Miot bevindt zich in Algerie, terwijl het verblijf der drie overigen niet bekend is.

De tweede categorie bestond uit de leden der wetgevende vergadering, aan welke voor een onbepaalden tijd verblijf in Frankrijk, in de kolonien en Algerie was ontzegd. Onder deze telt men: Louis Latrade, Joseph Faure, Victor Hugo Cassal, Madier Montjau, Noël Parfait, Emile Pean, Pelletier Raspail, Theodore Bac, Jules Leroux, Francisque Maigne, Mathieu, Charras en meer anderen.

In de derde categorie waren begrepen de vertegenwoordigers, die krachtens het decreet van 9 Januarij 1852, insgelijks slechts tijdelijk van het vaderlandschen grondgebied zijn verwijderd, als Duvergier de Hauranne, Creton, de generaals Lamoricière, Changarnier, le Flo, Bedeau en Laidet, Baze, Thiers, Chambolle, Charles de Rémusat, Jules de Lasteyrie, Emile de Girardin, Pascal Duprat, Edgar Quinet, Antony Thouret, Victor Chauffour, Versigny, enz. Ten gevolge van een vroeger aan enkelen dezer toegestaan verlof om in Frankrijk terug te keeren is de nu verleende amnestie, wat deze categorie betreft, toepasselijk op 61 vroegere afgevaardigden. De genoemde Pierre Leroux woont op Jersey, terwijl van de genoemde generaals nog slechts Changarnier en Bedeau geen verlof tot terugkeer hadden bekomen.

De amnestie is, volgens de bepaling in het decreet, ook toepasselijk op hen, die, als Proudhon, wegens pers-delicten veroordeeld waren, alsook op alle personen die tengevolge van den aanslag van 14 Januarij 1858 in hechtenis waren

genomen. Met dat al is het mogelijk, dat vele der genoemde vroegere vertegenwoordigers,— hetzij wegens hunne vijandige gezindheid tegen de thans bestaande regering, hetzij omdat zij in het buitenland een middel van bestaan hebben gevonden,— van de hun thans verleende vrijheid geen gebruik zullen maken.

Ook aan 922 militaire veroordeelden heeft de keizer kwijtschelding of vermindering van straf toegekend.

Publieke Veilingen.

Door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

DINGSDAG den 27 September 1859.

Het Huis en Erf aan de Keizer straat, N. W. La. D No. 16b.— ƒ 1,610— A. B. de Vries.

Scheepvaart.

BINNENGEKOMEN.

Den 28n, dezer, de portugeesche Schoener *Mathilde*, kapt. J. C. Pereira, van Madera.

UITGEKLAARD.

Den 24n., het schip *Willem Eduard*, kapt. D. H. van Wijck Jr., lading: 209 vaten en 200 blomvaten Suiker 365,027 pond, 17 puncheons Rum, 2,012 gall., 22 balen schoone Katoen 7,610 pond, 25 balen Kakao 2,381 pond en 4,130 pond oud Koper.

Idem, het schip *Josephina*, kapt. J. Hofker, lading: 198 vaten Suiker 313,296 pond, 40 balen heele Koffij 7,800 pond, 13 blokken Cederhout, 65 dito Letterhout. Beiden naar Amsterdam.

Den 26sten, de Nd Am. Brik *Nereus*, kapt E. Higgens, naar Gloucester, lading: 141 vaten Melassie 19,918 gallons, 140 vaten Suiker 215,714 pond, 54 balen Cacao 6,830 pond, 18 balen heele Koffij 3,675 pond en 2,083 pond oud Lood.— Passagier: de Minderj. J. Levij.

Idem, de Nd. Am. Brik *M. B. Stetton*, kapt. F Kendall, naar St. Thomas, lading: 60 tonnen Zand voor ballast.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Josephina Bernardina, kapt. Bos, adres bij J. Gisius. Sluit *ULTIMO* dezer.

Het nieuw gekoperd schip *Wilhelmina*, kapt. C. H. Klint; adres bij H. Degenhard.

Cornelia Hendrika, kapt. C. Juski, adres bij H. Degenhard.

Plantage Dordrecht, adres bij J. C. Oosterbaan.

Maximiliaan, Schill, adres bij J. M. Polak.

ADVERTENTIEN.

De LIDMATEN der *Nederlandsch Portugeesch Israëlitische Gemeente* worden uitgenoodigd tot de bijwoning van eene Vergadering in het kerkgebouw der Gemeente, op ZONDAG den 2den October e. k. des voormiddags te *half negen* ure.

De Secretaris bij het Kerkbestuur van voornoemde Gemeente,
M. C. NASSIJ.

Heden Morgen om 10 ure, opening der inschrijvings-billetten op de geannonceerde:

P. m. **30 VATEN SUIKER**, van plant. *Poelwijk*, volgens voorwaarden van verkoop ter inzage liggende ten kantore van

(13600) P. MAY.
Paramaribo, den 29 September 1859.

Per Schoener *Mathilde* van *Madera*.

Eenige **Immigranten** albier aangekomen, bieden hunne diensten aan HH. Planters en Administrateuren aan.

Per bovengemelde Schoener aangebragt en zeer goedkoop te bekomen:

UIJEN, en Aardappelen.

te bevragen bij
( ) THOMAS GREEN.

Amer. *Blinders* in soorten, w. p., *een en anderhalf duims* p. p *PLANKEN*, onder welke laatste een partijtje *bijzonder geschikt voor Vloer*, **Pik, Teer, *TODO AXEN*, Talk, MELASSIE VATEN, halve leggers Epsom Zout, WORM-MIXTURE, *Sarsaparille*,** enz. enz. enz.

Verkrijgbaar bij
(13601) **EDUARD KÖLLE.**

J. C. TELTING JGz. & Co.

hebben per het schip *Cornelia Hendrika* ontvangen:

Nieuwe AARDAPPELEN, gras Boter, *HAMMEN*, ¼ tonnen **Rook** en **Pekel SPEK**, vaatjes Saucijsjes en worst, Tobb. gez. dikke Paling, fl. Rolpens in wijn Azijn, dito *ROOKWORST* in reusel, dito ingelegde Bloemkool, Roode dito, Andijvie, Krop Salade, Brusselsche Spruitsjes, diverse VLEESCH, VISCH en Groenten in blik, Jap. Soija, Visch en vleesch Saucen, Stopen Olijven, gemengd Zuur en Augurken, BROODSUIKER, geurige Groene en Zwarte THEE, Stopen Juff. Amandelen, Rozijnen, Korinten, Pruimedanten, Vijgen, Dadels, Macaronie en Vermicellie, Holl. Stroop, Potten O. I. Gember, Wijn en Dragon Azijn, diverse *Specerijen*, Kinderen Wagens en Wiegen, een assortiment Heeren, Dames, Meisjes en Kinderen **Schoenen en Laarsen**, fijne en ord. *MANS HEMDEN*, Linnen, Garen en Katoene Boekjes streep, Leidsche Wolle Dekens, groene en zwarte Farapluis, fijn blaauw Laken, Bougies de l'etoile, fijn Lakwerk, oxh. ongesn. *Bordeaux Wijn*, manden dubb. Princ. BIER, dito heele en halve kr. Seltserwater, Hochheimer, Rudesheimer, Niersteiner, Liebfraumilch, Madera, Port, Malvoisie, Vermouth, Absinthe, Cognac, Bessen op Jenever, Bessensap, punch van Jamaica Rum, groene en roode kelders Jenever, Liqueur, fl. Genua en pullen PATENT OLIE, Wijn, Bier, Pullen en Stoopen kurken, Kanarie Zaad **WORM MIXTURE** — Brusselsche **kersenhouten Stoelen en Fauteuiltjes en meer andere GOEDEREN.**

(13602)

W. J. KENSWIL

heeft ontvangen per het schip *Maximiliaan*, kapt. SCHILL, en biedt te koop aan:

Nieuwe *Aardappelen*, BOTER, Z. M. en Komeine KAZEN, Hammen, Rolpens in zuur, blikjes Ossen en Kalfsgehak, dito Rollade, dito Ossenhaas, Karbonade, Patrijzen, Sardines, Lamscoteletten, Worteltjes, Peultjes, Doperwten, Aspergies, Turnboontjes, gestoofde **APPELEN en PEEREN**, Appelpenten, stoopen Olijven, Augurken en gemengd Zuur, Vruchten op brandewijn en in sap, stoopen gedr. Appelen, Peeren, Pruimedanten, MACCARONIE, Broodsuiker, geurige zwarte THEE, Haagsche en Tafel BESCHUIT, Banket en Bitterkoek, Suikerwerk in soorten.

ROODE WIJN in vaten en in kisten, extra *MADERA WIJN* van 50 | 2 fl., **Bier** in vaten en in manden, Azijn in vaten, Ale, Absinthe, Muscaat wijn, extra Pale *Brandewijn* in fl. en bij de gallon, Brandewijn in kelders a ƒ 7.50, dub. en groene kelders Genever, Hollandsche en Surinaamsche **LIQUEUR**, Jamaica RUM in kruiken van FOCKINCK. Bitter, Bessensap, Hollandsche Stroop, Selterwater in heele en halve kruiken, **Kruideniers waren** en andere Artikelen.

(13603)

F. F. J. BOTHE

heeft met de laatst gearriveerde schepen ontvangen en biedt voor *CONTANT* te koop:

Nieuwe Gras BOTER, Z. M., Komeine, Edammer Roodkorst en Groene Zwitsersche **Kazen**, *AARDAPPELEN*, Gebeukte Lengvisch en kippen kleine Stokvisch, Potten extra Anchovis, HAMMEN, Sardines, Fijne **Zoete Olie**, Cognac Brandewijn, Vermouth, Extrait d'Absinthe, Zuivere Roode Fransche WIJN, Broodsuikers, mandjes a 2 gros grootkoppen Pijpen, Groene en Zwarte THEE, Geelbech e Houwers van de beste soort, Groote pullen **PATENT OLIE.** Fijne Blaauwe Lakensche Mans en Jongens PETTEN, een groot assortiment **SCHOENEN** ***GEELE WAS***, ledige Manden en Koffers. (13604)

Paramaribo, den 24 September 1859.

[13605] Aan belanghebbenden wordt bij deze ter kennis gebragt, dat de *TREKKING* der Loterij van den ondergeteekende, zal plaats hebben op *Zaturdag* den 1sten October e. k., des namiddags om 5 uur ten zijnen huize.

Paramaribo, den 29 September 1859.
M. R. MATTES.

Kapt. J. M. WHYTE,

waarschuwt bij deze om aan de Equipage van het Eng. schip *Betsij*, **geen CREDIET** te verleenen, daar hij noch gemeld Schip daarvoor aansprakelijk zullen zijn. (13606)

Paramaribo, den 28 September 1859.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**